

Đi u Hoàn M Nh t.

Tác Giả: Tâm Nguy n

Chúa Nhật, 11 Tháng 3 Năm 2012 20:36

Ngày x a, có v đ i s mu n ch n m t đ t làm ng i k th a.

M t hôm, ông b o hai ng i đ t ng ý nh t, r ng: "Các con hãy ra ngoài và tìm v dây cho ta m t chi c lá đ p nh t, hoàn m nh t".

Hai đ t vâng i th y ra đi tìm chi c lá đ p nh t, hoàn m nh t.

Sau đó, ng i s huynh quay v , trình cho đ i s m t chi c lá không đ c đ p m. "Th a th y, tuy chi c lá này không ph i là hoàn m nh t nh ng nó là chi c lá hoàn m nh t mà con th y", v s huynh nói.

Ng i s đ đi c ngày tr i đ n chi u m i quay v v i hai bàn tay tr ng, nói v i v đ i s: "Th a th y, con đã tìm th y r t nhi u lá đ p, nh ng con không th nào ch n đ c chi c lá hoàn m nh t".

Cu i cùng, v đ i s đã ch n ng i s huynh làm ng i k th a.(Theo Ngh thu t s ng)

Bài h c đ o lý:

Rõ ràng, đ i không có cái gì là toàn thi n, hoàn m tuy t đ i c . Đ c cái này thì m t cái kia là đ c tính chung nh t c a v n s v n v t. Nói chung là t t c đ u t ng đ i, tầm t m ki u "nhìn lên không b ng ai nh ng nhìn xu ng không ai b ng mình" mà chúng ta c n bình tâm đ nh n ra, đ ng th i an tâm ch p nh n và không c u toàn v i h t th y các v n đ x y ra trong cu c s ng v n dĩ b t toàn.

Ng i s đ trong câu chuy n r t đ th ng, lý t ng hóa th c t i, mong c u s hoàn m , đây

cũng là một đức tính tốt. Tuy nhiên cuộc sống không cho phép lý tưởng hóa mọi việc mà phải đi đến với thực tế, chấp nhận thực tại. Nếu quá chú trọng đến lợi ích không thì đáng kể nhưng giá trị và lợi ích thì cũng chưa phải là đi u hay. Đó là chưa nói đến những giá trị tuy tốt đẹp, lý tưởng là đi u vô cùng hy hữu.

Trong khi người sống huynh đệ thực tiễn hơn. Thực tiễn mà không hề thực dụng. Dù biết rằng, đó chưa phải là chiếc lá hoàn mỹ như những theo mình thì nhụy cũng đẹp đẽ, là một thái độ sống khôn ngoan và tu giác. Trách cứ họ, vậy này nhận thực sâu sắc và sống hết toàn tâm của cuộc đời. Thấy rõ ràng không có gì hoàn hảo cả là một sự minh triết, một tu giác lớn. Không phải là thái độ tiếp nhận các việc đời của cuộc sống trong sự hiểu biết đúng như thế nên dễ dàng cảm thông, chấp nhận, tâm an nhiên bất động trong vô vàn thăng trầm và biến động của cuộc đời.

Những người sống trong vùng sông nước thì cần chấp nhận một thực tế là phải "sống chung với lũ". Không "sống chung với lũ" đẹp đẽ thì có nghĩa phải bỏ xa ra đi hoặc chấp nhận. Chúng ta cũng vậy, tuy thực tiễn vẫn còn vô vàn đi u không như ý những cần chấp nhận để tiến và vươn lên. Chỉ biết thực tại để đắm chìm trong mơ ước viễn vông là đi u không nên và không tốt.

Cho nên, phải tận hưởng thực tế nhận được rõ ràng nên thang ngay đôi chân của đời mình. Cần thông tu và dũng cảm chấp nhận nó để tiến bước lên nên cao hơn. Không phải như chấp nhận những đi u bất tiện mà cũng không tham đắm dính mắc vào những đi u thuận tiện. Chính thái độ trung dung tràn đầy tu giác, tùy duyên tiếp xúc để thiếp lập an bình và thanh thản trong cuộc sống mọi thực tại và hậu ích cho cuộc đời, cho mọi người.